

KOMUNIKAT PRASOWY nr 172/24

Luksemburg, 4 października 2024 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-650/22 | FIFA

Piłka nożna: niektóre przepisy FIFA dotyczące międzynarodowych transferów piłkarzy zawodowych są sprzeczne z prawem Unii

Przepisy te utrudniają swobodny przepływ zawodników i ograniczają konkurencję między klubami

Dawny piłkarz zawodowy zamieszkały we Francji kwestionuje przed sądami belgijskimi niektóre przepisy ustanowione przez Międzynarodową Federację Piłki Nożnej (FIFA) – stowarzyszenie odpowiedzialne za organizację i kontrolę gry w piłkę nożną na poziomie światowym – podnosząc, że utrudniły mu one zatrudnienie przez belgijski klub piłkarski. Sporne przepisy zawarte są w „Regulaminie w sprawie statusu i transferu zawodników” (RSTZ) FIFA.

Przepisy te, które mają być stosowane zarówno przez FIFA, jak i przez krajowe związki piłkarskie będące jej członkami, takie jak królewski belgijski związek piłki nożnej (URBSFA), mają zastosowanie m.in. w sytuacji, gdy klub uzna, że jeden z jego zawodników rozwiązał umowę o pracę bez „uzasadnionych przyczyn” przed upływem okresu jej obowiązywania. W takim przypadku zawodnik i każdy klub, który zamierza go zatrudnić, są solidarnie odpowiedzialni za zapłatę odszkodowania poprzedniemu klubowi. Ponadto nowy klub może w pewnych sytuacjach podlegać sankcji sportowej, polegającej na zakazie zatrudniania nowych zawodników przez określony czas. Związek krajowy, do którego należy poprzedni klub zawodnika, powinien także – tak długo jak istnieje spór między poprzednim klubem a zawodnikiem w przedmiocie zerwania umowy – odmówić wydania certyfikatu międzynarodowego transferu związkowi, w którym zrzeszony jest nowy klub.

Sąd apelacyjny w Mons (Belgia) zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem, czy te różnorakie przepisy są zgodne ze swobodą przepływu pracowników i z prawem konkurencji.

Trybunał orzekł, że wszystkie te przepisy są sprzeczne z prawem Unii.

Po pierwsze, omawiane przepisy mogą ograniczać swobodę przepływu piłkarzy zawodowych, którzy chcieliby rozwijać swoją działalność, przechodząc do nowego klubu z siedzibą na terytorium innego państwa członkowskiego Unii. Przepisy te obciążają tych zawodników i kluby zamierzające ich zatrudnić znacznym ryzykiem prawnym, nieprzewidywalnym i potencjalnie bardzo wysokim ryzykiem finansowym, a także poważnym ryzykiem sportowym, które rozpatrywane łącznie w sposób oczywisty mogą utrudniać międzynarodowy transfer tych zawodników. Chociaż ograniczenia w swobodnym przepływie zawodników zawodowych mogą być uzasadnione celem interesu ogólnego, polegającym na zapewnieniu prawidłowości międzyklubowych rozgrywek piłkarskich poprzez zachowanie pewnego stopnia stabilności zawodowej kadry zawodniczej, to w niniejszym przypadku rozpatrywane przepisy wydają się, z zastrzeżeniem dokonania weryfikacji przez sąd apelacyjny w Mons, **wykraczać w wielu aspektach poza to, co jest konieczne do realizacji tego celu.**

Co się tyczy, po drugie, **prawa konkurencji**, Trybunał orzekł, że sporne przepisy **mają na celu ograniczenie, a nawet zapobieżenie konkurencji** transgranicznej, jaką mogłyby prowadzić wszystkie zawodowe kluby piłkarskie mające siedzibę w Unii poprzez jednostronne rekrutowanie zawodników związanych umową z innym klubem lub zawodników, którym zarzuca się rozwiązanie umowy bez uzasadnionych przyczyn. W tym względzie Trybunał

przypomniat, że możliwość konkurowania ze sobą poprzez rekrutację wyszkolonych już zawodników odgrywa zasadniczą rolę w sektorze zawodowej piłki nożnej i że przepisy, które w sposób zgeneralizowany ograniczają tę formę konkurencji poprzez zamrożenie możliwości przepływu pracowników między pracodawcami, a także poprzez podział rynków, są zbliżone do porozumienia o zakazie przejmowania pracowników. Ponadto Trybunał zauważył, że – z zastrzeżeniem dokonania weryfikacji przez sąd apelacyjny w Mons – przepisy te **nie wydają się nieodzowne lub konieczne**.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

